

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 71

din 12.07.2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC X SRL X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. X din 05.06.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava prin adresa nr. X, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. X din 05.06.2012, cu privire la contestația formulată de **SC X SRL** din localitatea X, X, județul Suceava.

S.C. X S.R.L. contestă suma totală de X lei, stabilită astfel: prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X, **privind suma de X lei, reprezentând:**

- **X lei accize;**
- **X lei majorări aferente accizelor**

și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 25.04.2012, înregistrat sub nr. X, **privind suma de X lei, reprezentând:**

- **X lei majorări aferente accizelor;**
- **X lei dobânzi aferente accizelor;**
- **X lei penalități aferente accizelor.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL X contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția

Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X, privind suma de X lei, reprezentând X lei accize și X lei majorări aferente accizelor și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 25.04.2012, înregistrat sub nr. X, privind suma de X lei, reprezentând X lei majorări aferente accizelor, X lei dobânzi aferente accizelor și X lei penalități aferente accizelor.

1. Referitor la Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X

Petenta susține că, prin adresa nr. X, a solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava acordul și supravegherea fiscală pentru valorificarea în regim suspensiv de accize a produselor existente în stoc la antrepozitul fiscal SC X SRL a căruia autorizație a fost revocată prin Decizia nr. X, solicitare la care DGFP Suceava nu adăptă nici un răspuns, motiv pentru care a formulat o nouă cerere la data de 05.03.2008, prin care a solicitat din nou acordul și supravegherea fiscală.

Contestatoarea susține că, urmare a celor două cereri, D.G.F.P. Suceava i-a comunicat adresa nr. X, care conține refuzul nejustificat de a soluționa cererile respective, pe motiv că nu ar fi de competența D.G.F.P. Suceava, ci de competența Direcției pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava.

Petenta precizează că a formulat către Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava o cerere înregistrată sub nr. X prin care a solicitat acordul și supravegherea fiscală pentru valorificarea produselor existente în stoc la antrepozitul fiscal SC X SRL a căruia autorizație a fost revocată.

Prin adresa nr. X, Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava a comunicat societății că nu are competențe de a emite o asemenea decizie și că, pentru soluționarea cererii, trebuie să se adreseze Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava.

Contestatoarea susține că, dacă una din cele două instituții ar fi soluționat cererea de vânzare a alcoolului în regim suspensiv, societatea nu ar mai fi avut obligația de a plăti acciza.

Petenta precizează că a formulat cerere de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava sau a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava la emiterea unei decizii care să conțină acordul pentru valorificarea de către societate către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize, a produselor existente în stoc, stabilite conform listei de inventar nr. X, după cum urmează:- alcool rafinat X l, alcool brut X l, alcool tehnic X l și porumb boabe X kg.

Contestatoarea susține că cererea de chemare în judecată a făcut obiectul Dosarului nr. X al Tribunalului Suceava, Secția Comercială de Contencios Administrativ și Fiscal.

Prin sentința nr. 3185/29.10.2008 pronunțată de Tribunalul Suceava Secția Comercială de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 5342/86/2008, s-a dispus respingerea cererii de chemare în judecată. Împotriva sentinței susmenționate petenta a formulat recurs care a făcut obiectul dosarului nr. X al Curții de Apel Suceava, Secția Comercială de Contencios Administrativ și Fiscal.

Contestatoarea susține că, prin decizia nr. X pronunțată de instanță, s-a dispus admiterea recursului și obligarea pârâtelor să emită, în termen de 30 zile de la pronunțarea hotărârii judecătorești sus menționate, decizie care să conțină acordul pentru valorificarea de către societate către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize, a produselor existente în stoc, respectiv cantităților stabilite conform listei de inventar nr. X, adică alcool rafinat X l, alcool brut X l, alcool tehnic X l și porumb boabe X kg.

Petenta susține că D.G.F.P. Suceava a refuzat și până la data depunerii contestației să emită decizia care să conțină acordul pentru valorificarea în regim suspensiv de accize, a produselor existente în stoc.

Contestatoarea susține că în pronunțarea deciziei nr. X, instanța a constatat că organele fiscale au greșit când au emis decizia de impunere nr. X, deoarece anterior emiterii acestei decizii de impunere, avea obligația legală de a emite decizia care să conțină acordul pentru valorificarea în regim suspensiv de accize a bunurilor aflate în stoc.

Petenta consideră că, având în vedere că instanța a obligat, în mod definitiv și irevocabil, organele fiscale la emiterea deciziei privind valorificarea, în regim suspensiv de accize, de către societate a produselor aflate în stoc, rezultă că acordul, ca și consimțământ juridic există, prin mijlocirea instanței, chiar dacă nu există o decizie în acest sens emisă de organele fiscale, motiv pentru care consideră că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X prin care s-a dispus obligarea societății la plata accizelor pentru alcoolul brut aflat în stoc este nulă.

Societatea a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. X care a făcut obiectul dosarului nr. X al Curții de Apel Suceava, Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Prin sentința nr. X pronunțată în dosarul nr. X, instanța a dispus admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X.

Prin Decizia nr. X pronunțată în Dosarul nr. X, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus respingerea recursului formulat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, ca neîntemeiat și menținerea ca fiind temeinică și legală a Sentinței nr. X.

Așadar, s-a dispus anularea Deciziei de impunere nr. X.

Societatea susține că, deși din lista de inventar nr. X rezultă că avea în stoc alcool rafinat X l, alcool tehnic X lei și alcool brut X l, prin Decizia nr. X, din

greșeală, s-au calculat accize doar pentru alcoolul tehnic și alcoolul rafinat, pentru alcoolul brut omițându-se să se calculeze acciza.

Petenta susține că dacă organele fiscale calculau acciza și pentru alcoolul brut, la acest moment problema deciziei de impunere prin care s-au calculat accizele la produsele aflate în stoc ar fi fost tranșată definitiv și irevocabil de instanțele judecătorești în sensul anulării acestei decizii.

Petenta susține că organele de control au precizat că aceste hotărâri judecătorești privesc Decizia de impunere nr. X, prin care s-a calculat acciza pentru alcoolul rafinat și alcoolul tehnic, iar prin actuala inspecție fiscală s-a calculat acciza pentru alcoolul brut.

Contestatoarea susține că soluția dată de instanța de judecată pentru alcoolul tehnic și pentru alcoolul rafinat trebuie să fie aceeași și pentru alcoolul brut.

2. Referitor la Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X emisă ANAF – ANV – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală.

Petenta susține că, în mod nejustificat, organele de control au emis raportul de inspecție fiscală nr. X, în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X prin care s-a stabilit suma de X lei reprezentând majorări și penalități de întârziere aferente accizelor în sumă de X lei, calculate pentru perioada 14.02.2008 – 25.04.2012.

Contestatoarea susține că, așa după cum rezultă din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, aceasta a fost emisă în baza Deciziei de impunere nr. X.

Petenta susține că, având în vedere faptul că decizia de impunere nr. X, prin care s-a stabilit baza de calcul, respectiv accizele pentru accesoriile în sumă de X lei este nulă, rezultă că și Decizia de impunere nr. X prin care s-au stabilit obligațiile fiscale accesorii este nulă.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X, organele vamale au stabilit în sarcina SC XSRL obligații fiscale în sumă de X lei, reprezentând X lei accize și X lei majorări de întârziere aferente accizelor, iar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din 27.04.2012, înregistrată sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 25.04.2012, înregistrat sub nr. X, organele vamale au stabilit în sarcina SC X SRL obligații fiscale în sumă de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor.

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în

baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X

Organele de inspecție fiscală fac următoarele precizări:

SC XSRL a făcut obiectul unui control inopinat efectuat de către o echipă de control din cadrul DJAOV Suceava – SIFSPA – Compartimentul Echipa Mobile, control desfășurat în perioada 03.08.2011 – 20.12.2011, în urma căruia s-a constatat că societatea a deținut autorizația de antrepozit fiscal de producție alcool etilic ca materie primă nr. X, emisă de MFP la data de 02.02.2007, care a fost revocată prin Decizia nr. X, emisă de MEF – Comisia pentru Autorizarea Operațiunilor de Produse Supuse Accizelor armonizate.

Urmare a revocării, DGFP Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală efectuează inspecție fiscală parțială și emite Decizia de impunere nr. X.

Organele de control precizează că la data revocării autorizației de antrepozit fiscal de producție alcool etilic ca materie primă nr. X societatea avea înregistrate următoarele stocuri de produse finite: alcool rafinat X l, alcool brut X l și alcool tehnic X l.

Organele de control fac precizarea că au fost calculate accize și accesorii aferente doar pentru alcoolul tehnic rafinat și alcoolul tehnic, în cuantum de X lei, nefiind calculată acciza pentru alcoolul brut aflat de asemenea în stoc la data revocării autorizației.

Se precizează că a fost emisă Decizia de reverificare nr. X, existând un element nou care nu a fost avut în vedere la întocmirea raportului de inspecție fiscală parțială nr. X, fiind necesară calcularea accizei aferente alcoolului brut aflat în stoc la data revocării autorizației.

Verificarea actuală a avut ca obiectiv stabilirea cuantumului accizelor devenite exigibile pentru alcoolul etilic brut în cantitate de X litri aflat în stoc la data comunicării Deciziei de revocarea autorizației de antrepozit fiscal, în urma verificării stabilindu-se următoarele:

- societatea a deținut Autorizația de antrepozit fiscal de producție alcool etilic ca materie primă nr. X, emisă de MFP la data de 02.02.2007, valabilă de la data de 01.01.2007, care a fost revocată prin Decizia nr. X emisă de MEF – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, pentru neconstituirea garanției menționate în decizia nr. X sub formă de numerar și sau garanții personale, conform prevederilor legale;

- prin decizia nr. X emisă de MEF – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de SC X SRL X împotriva Deciziei nr. X;

- societatea a exercitat calea de atac prevăzută de Legea nr. 554/2004 contenciosul administrativ, solicitând anularea Deciziei nr. X și suspendarea executării acesteia, până la soluționarea irevocabilă a contestației, fiind înregistrat în acest sens Dosarul nr. X pe rolul Curții de Apel Suceava. Prin încheierea de ședință nr. X a Curții de Apel Suceava, se respinge acțiunea SC X SRL împotriva Deciziei nr. X, sentință rămasă definitivă și irevocabilă prin nerecurare;

- Inspekția fiscală efectuată de DGFP Suceava - AIF a fost inițiată în data de 25.01.2008, anterior datei de 13.02.2008 când a fost emisă încheierea de ședință nr. 39 prin care s-a dispus suspendarea executării deciziei X;

- prin adresa nr. X, organele de control din cadrul DGFP – AIF Suceava a solicitat contribuabilului prezentarea în scris a punctului de vedere cu ocazia comunicării constatărilor și consecințelor fiscale, ca urmare a încheierii inspecției fiscale parțiale, însă societatea nu a dat curs adresei menționate;

Organele de control precizează că momentul încheierii inspecției fiscale parțiale pe linie de accize efectuată de către DGFP – AIF Suceava îl reprezintă, conform art. 107 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003, ca fiind momentul prezentării contribuabilului de către organele de control a constatărilor și consecințelor fiscale, anterior datei de 13.02.2008.

Se precizează că suspendarea efectelor juridice ale deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal are loc doar în perioada soluționării contestației în procedură administrativă desfășurată în fața comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate. După soluționarea contestației în procedură administrativă, efectele juridice ale deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal se produc, întrucât suspendarea prevăzută de art. 185 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a încetat.

Mai mult, conform Încheierii de ședință nr. X a Curții de Apel Suceava „organul fiscal are dreptul de a stabili accizele și acest drept nu este condiționat de suspendarea sau nu a executării deciziei”.

Organele de control precizează că, întrucât la data emiterii Raportului de inspecție fiscală parțială din data de 13.02.2008 nu au fost stabilite accizele aferente alcoolului etilic brut și, ca urmare a celor prezentate, echipa de control constată că societatea datorează accize aferente alcoolului etilic brut aflat în stoc, în urma Deciziei nr. X, emisă de MEF – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, acciza devenind exigibilă în luna octombrie 2007.

Organele de control precizează că alcoolul etilic brut existent în stoc era în cantitate de X l fără a fi menționată concentrația alcoolică. Din înscrisurile aflate în arhiva DJAOV Suceava, respectiv Rapoartele de fabricație emise de SC X SRL și vizate de reprezentantul autorității fiscale competente, întocmite ca urmare a activității de producție alcool etilic în luna iulie 2007, s-a determinat concentrația alcoolică a alcoolului etilic brut aflat în stoc la data revocării, adică 77,6% în volum.

Organele de control au calculat accizele aferente stocului de alcool etilic brut, în sumă de X lei, conform prevederilor art. 162, art. 173 alin. 1, art. 192 alin. 7, art. 218 și art. 232 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat cu modificările și completările ulterioare și ale pct. 17 alin. 1 din H.G. nr. 44/2004.

Pentru neachitarea la termen a accizelor în sumă de X lei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei, pentru perioada 25.11.2007 – 13.02.2008, în baza prevederilor art. 120 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și

Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 25.04.2012, înregistrat sub nr. X

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 25.04.2012 au fost stabilite sume suplimentare de plată reprezentând accize pentru alcool etilic brut fiind emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, prin care s-au stabilit accize de plată pentru alcool etilic în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente accizelor în sumă de X lei, calculate până la data de 13.02.2008.

Prin actuala inspecție fiscală s-a stabilit că societatea datorează obligații fiscale accesorii pentru perioada 14.02.2008 – 25.04.2012, aferente accizei în sumă de X lei.

Pentru neachitarea la termen a accizelor în sumă de X lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, s-au calculat, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, obligații fiscale accesorii în sumă de X lei, astfel:

- majorări în sumă de X lei, calculate pentru perioada 14.02.2008 – 30.06.2010 (în cuantum de 0,1% pe zi);

- dobânzi în sumă de X lei, calculate pentru perioada 01.07.2010 – 30.09.2010 (în cuantum de 0,05% pe zi);

- dobânzi în sumă de X lei, calculate pentru perioada 01.10.2010 – 25.04.2012, (în cuantum de 0,04% pe zi);

- penalități de întârziere în sumă de X lei, în cuantum de 15% din debit.

Obligațiile fiscale accesorii au fost calculate în baza prevederilor art. 120 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală de X lei, din care X lei dobânzi aferente accizelor, X lei majorări de întârziere aferente accizelor și X lei penalități de întârziere aferente accizelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală avea competența să emită Decizia de impunere nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, în condițiile în care prin decizia menționată au fost stabilite obligații fiscale

accesorii, fără să se stabilească debite suplimentare și fără să existe constatări pentru accizele care au generat accesoriile.

În fapt, organele de control au stabilit că, societatea datorează obligații fiscale accesorii pentru perioada 14.02.2008 – 25.04.2012, aferente accizei în sumă de X lei, stabilită printr-un alt act administrativ fiscal, respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X.

Pentru neachitarea la termen a accizelor în sumă de X lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, s-au calculat, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, obligații fiscale accesorii în sumă de X lei, astfel:

- majorări în sumă de X lei, calculate pentru perioada 14.02.2008 – 30.06.2010 (în cuantum de 0,1% pe zi);
- dobânzi în sumă de X lei, calculate pentru perioada 01.07.2010 – 30.09.2010 (în cuantum de 0,05% pe zi);
- dobânzi în sumă de X lei, calculate pentru perioada 01.10.2010 – 25.04.2012, (în cuantum de 0,04% pe zi);
- penalități de întârziere în sumă de X lei, în cuantum de 15% din debit.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, prin care au fost stabilite accesoriile în sumă de X lei, nu există constatări privind accizele în sumă de X lei care au generat accesoriile. De asemenea, se reține că accizele în sumă de X lei care au generat accesoriile în sumă de X lei, au fost stabilite la un control anterior, pentru care s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- **pct. 46 și 47** din H.G. nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor, unde se precizează:

ART. 4

„(1) Autoritatea Națională a Vămirilor are, în principal, următoarele atribuții:

(...)

46. efectuează inspecția fiscală, în condițiile Codului de procedură fiscală, în domeniul produselor accizabile;

47. emite decizii de impunere în urma inspecției fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, în domeniul produselor accizabile;"

Rezultă că Autoritatea Națională a Vămirilor are ca atribuții efectuarea inspecției fiscale și emiterea deciziilor de impunere în domeniul produselor accizabile, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

- **art. 194** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

ART. 94

„Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora."

Conform acestor prevederi legale, inspecția fiscală are ca obiect, printre altele, stabilirea diferentelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente obligațiilor de plată stabilite suplimentar.

- O.M.F.P. nr. 972/2006 privind aprobarea formularului Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, precizează:

„Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se va completa la încheierea unei inspecții fiscale generale sau parțiale, ca urmare a constatării de obligații fiscale suplimentare și/sau accesorii aferente acestora, înscrise în "Raportul de inspecție fiscală", întocmit la încheierea acesteia.

În cazul în care nu se constată diferențe de impozite, taxe sau contribuții suplimentare, precum și accesorii aferente acestora, nu se va întocmi "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală".

Informațiile prevăzute la pct. 2.1.1, 2.1.2 și 2.1.3 se vor completa pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție pentru care s-au constatat diferențe de obligații fiscale și/sau accesorii aferente acestora. În cazurile în care legea permite și există constatări, se pot înscrie obligații fiscale accesorii, fără ca organele fiscale să stabilească o obligație fiscală principală suplimentară. În acest caz, în coloana 4 "baza impozabilă stabilită suplimentar" se va înscrie obligația fiscală principală stabilită suplimentar de plată pe o anumită perioadă, chiar dacă în perioadele următoare aceasta s-a anulat."

Din textele de lege citate mai sus rezultă că decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală se completează la încheierea unei inspecții fiscale generale sau parțiale, ca urmare a constatării de obligații fiscale suplimentare și/sau accesorii aferente acestora.

Conform acestor prevederi legale, în cazul în care nu se constată diferențe de impozite, taxe sau contribuții suplimentare, precum și accesorii aferente acestora, nu se va întocmi decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

De asemenea, conform acestor prevederi legale, în cazurile în care legea permite și există constatări, se pot înscrie obligații fiscale accesorii, fără ca organele fiscale să stabilească o obligație fiscală principală suplimentară, caz în care în coloana 4 "baza impozabilă stabilită suplimentar" din decizia de impunere se va înscrie obligația fiscală principală stabilită suplimentar de plată pe o anumită perioadă, chiar dacă în perioadele următoare aceasta s-a anulat.

- **Art. 86** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 86

„Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prelabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale."

Conform acestor prevederi legale, decizia de impunere se emite de către organul fiscal competent, ori de câte ori se modifică baza de impunere, în urma unor constatări prelabile ale organului fiscal.

Din textele de lege citate mai sus rezultă că, la inspecția fiscală, decizia de impunere se emite atunci când, s-au stabilit obligații fiscale suplimentare și obligații accesorii aferente, iar atunci când nu se constată diferențe de impozite, taxe sau contribuții suplimentare, precum și accesorii aferente acestora, nu se va întocmi decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

De asemenea, conform legii, există situații când pot fi înscrise obligații fiscale accesorii fără ca organele de inspecție fiscală să stabilească o obligație fiscală principală suplimentară, respectiv atunci când legea permite și există constatări privind obligațiile fiscale suplimentare, caz în care în decizia de impunere se va înscrie obligația fiscală principală stabilită suplimentar de plată pe o anumită perioadă, chiar dacă în perioadele următoare aceasta s-a anulat.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de control au emis Decizia de impunere nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă de X lei, aferente accizelor în sumă de X

lei, stabilite suplimentar printr-un alt act administrativ fiscal, respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X.

De asemenea, se reține că prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, prin care au fost stabilite accesoriile în sumă de X lei, nu există constatări privind accizele în sumă de X lei care au generat accesoriile. De asemenea, se reține că accizele în sumă de X lei care au generat accesoriile în sumă de X lei, au fost stabilite prin la un control anterior, pentru care s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X.

Conform prevederilor art. 119 alin. 4 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală „**(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).**”

Din cele prezentate se reține că accesoriile se stabilesc prin Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în situația în care există constatări privind creanțele fiscale principale.

După încheierea inspecției fiscale, în situația în care debitele nu sunt achitate, accesoriile se calculează în continuare prin Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii de către organele fiscale competente, conform prevederilor legale.

Din cele prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava nu aveau competența de a emite decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în condițiile în care nu au fost făcute constatări din care să rezulte diferențe de bază impozabilă și nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare care să genereze obligații fiscale accesorii, motiv pentru care se constată necompetența organelor de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava de a emite Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X.

În speță sunt incidente prevederile **art. 213 alin. (5)** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

„Soluționarea contestației

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

La **pct. 9.4** din Ordinul Președintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală **„În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de neкомпetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație.”**

Se reține că organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de fond, iar una dintre excepțiile de fond o reprezintă neкомпetența organului care a încheiat actul contestat.

Față de cele prezentate, se va anula Decizia de impunere nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, privind obligațiile fiscale accesorii în sumă de **X lei**, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava neavând competența să emită decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în condițiile în care nu au fost stabilite diferențe de obligații fiscale suplimentare și nu există constatări prin Decizia de impunere nr. X, privind accizele pentru care s-au stabilit obligațiile fiscale accesorii.

2. Referitor la suma de X lei, reprezentând X lei accize și X lei majorări aferente accizelor, organul de soluționare este investit să se pronunțe asupra datei la care devine exigibilă acciza aferentă cantității de X l alcool brut, aflată în stoc la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, în condițiile în care societatea susține că organele fiscale, în mod nejustificat, nu au emis acordul privind valorificarea produselor aflate în stoc.

În fapt, societatea a deținut Autorizația de antrepozit fiscal de producție alcool etilic ca materie primă nr. X, emisă de MFP la data de 02.02.2007, valabilă de la data de 01.01.2007, care a fost revocată prin Decizia nr. X emisă de MEF – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, pentru neconstituirea garanției menționate în decizia nr. X sub formă de numerar și sau garanții personale, conform prevederilor legale.

Prin decizia nr. X emisă de MEF – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de SC X SRL X împotriva Deciziei nr. X de revocare a autorizației de antrepozit fiscal.

Societatea a exercitat calea de atac prevăzută de Legea nr. 554/2004 contenciosul administrativ, solicitând anularea Deciziei nr. X și suspendarea executării acesteia, până la soluționarea irevocabilă a contestației, fiind înregistrat în acest sens Dosarul nr. X pe rolul Curții de Apel Suceava.

Prin încheierea de ședință nr. X a Curții de Apel Suceava, se respinge acțiunea SC XSRL împotriva Deciziei nr. X, sentință rămasă definitivă și irevocabilă prin nerecurare;

Organele de control au stabilit că societatea datorează accize aferente alcoolului etilic brut aflat în stoc, în urma Deciziei nr. X de revocare a autorizației de

antrepozit fiscal și a Deciziei nr. X, emisă de MEF – Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, acciza devenind exigibilă în luna octombrie 2007.

Organele de control precizează că alcoolul etilic brut existent în stoc la data revocării autorizației era în cantitate de X l, fără a fi menționată concentrația alcoolică. Din înscrisurile aflate în arhiva DJAOV Suceava, respectiv Rapoartele de fabricație emise de SC X SRL și vizate de reprezentantul autorității fiscale competente, întocmite ca urmare a activității de producție alcool etilic în luna iulie 2007, s-a determinat concentrația alcoolică a alcoolului etilic brut aflat în stoc la data revocării, adică 77,6% în volum.

Organele de control au calculat pentru stocul de X l alcool etilic brut, accize în sumă de X lei, iar pentru neachitarea la termen a accizelor în sumă de X lei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei, pentru perioada 25.11.2007 – 13.02.2008.

În drept, art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, precizează că:

„Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;***
- b) vinuri;***
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;***
- d) produse intermediare;***
- e) alcool etilic;***
- f) tutun prelucrat;***
- g) produse energetice;***
- h) energie electrică.”***

Conform acestui text de lege, accizele armonizate sunt taxe speciale care se datorează bugetului de stat pentru anumite produse, printre care și alcoolul etilic rafinat.

Art. 173 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pentru perioada verificată, precizează că alcoolul etilic reprezintă ***„a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al Nomenclurii combinate;”***

Rezultă că alcoolul etilic reprezintă produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208.

Conform Regulamentului CEE nr. 2658/0987 al Consiliului privind Nomenclatura Tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, codul NC 2208 reprezintă ***„alcool etilic nedenaturat cu titru alcoolic volumic sub 80% vol; distilate, rachiuri, lichioruri și alte băuturi spirtoase.”***

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, societatea deținea în stoc cantitatea de X l alcool brut conform listei de inventar deținută de societate, fără a fi precizată concentrația alcoolică.

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de control au stabilit concentrația alcoolică pentru alcoolul brut ca fiind de 77,6%, în baza Rapoartelor de fabricație emise de SC X SRL și vizate de reprezentantul autorității fiscale competente, existente în arhiva DJAOV Suceava, întocmite ca urmare a activității de producție alcool etilic în luna iulie 2007.

Din cele prezentate și având în vedere prevederile legale citate, rezultă că alcoolul brut existent în stoc are o concentrație alcoolică de peste 1,2% și se încadrează la codul tarifar NC 2208, deci reprezintă un produs accizabil.

Mai mult, din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție a României prin Decizia nr. 77 din 14.01.2010 a Î.C.C.C.J – Secția Contencios administrativ și fiscal, se reține: „**Pentru alcoolul existent în stoc la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, societatea producătoare datorează contravaloarea accizei, aceasta devenind exigibilă în condițiile art. 192, alin. 7 din Codul fiscal.**”

Art. 192 alin. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, prevede că:

„(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizației pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.”

Potrivit acestor prevederi legale, acciza devine exigibilă de la **data comunicării revocării** sau anulării autorizației de antrepozit fiscal emisă antrepozitarului autorizat.

Indiferent dacă societatea obține sau nu acordul pentru valorificarea produselor accizabile aflate în stoc, societatea datorează accize pentru cantitatea de 60.157 l alcool brut, acciza fiind exigibilă la data comunicării revocării autorizației.

În situația în care se constată în urma soluționării contestației în procedură administrativă că revocarea este legală, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării autorizației.

De asemenea, conform pct. 17 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare,

„17. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acciza se plătește în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, prin Decizia nr. X, Ministerul Economiei și Finanțelor – Comisia pentru autorizarea operațiunilor de produse supuse accizelor armonizate a revocat autorizația de antrepozit fiscal nr. X, emisă antrepozitarului autorizat **S.C. X S.R.L.** pentru neconstituirea garanției menționate în Decizia nr. X, sub formă de numerar și/sau garanții personale.

Totodată, se reține că Decizia nr. X, emisă de Ministerul Economiei și Finanțelor – Comisia pentru autorizarea operațiunilor de produse supuse accizelor armonizate, prin care s-a revocat autorizația de antrepozit fiscal nr. X, emisă antrepozitarului autorizat **S.C. X S.R.L.**, a fost contestată de contribuabil.

Prin Decizia nr. X, Ministerul Economiei și Finanțelor – Comisia pentru autorizarea operațiunilor de produse supuse accizelor armonizate a respins ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei nr. X, prin care s-a revocat autorizația de antrepozit fiscal.

Prin urmare, având în vedere cele reținute, precum și prevederile art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, rezultă că, pentru produsele accizabile depozitate în antrepozitul fiscal al societății **X S.R.L.**, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării autorizației de antrepozit fiscal.

În concluzie, ca urmare a revocării autorizației de antrepozit fiscal pentru societate, pentru alcoolul brut aflat în stoc la data de 30.07.2007, societatea datorează accize în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente în sumă de X lei, care se plătesc în termen de 5 zile de la data la care acciza a devenit exigibilă.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că a ajuns în situația de a plăti accize la alcoolul brut aflat în stoc la data revocării autorizației de antrepozit fiscal pe motiv că a formulat cereri către Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava și către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava în vederea obținerii acordului și supravegherii fiscale pentru valorificarea produselor aflate în stoc la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, dar nici una din cele două instituții nu au răspuns cererii sale.

Susținerea petentei nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației din următoarele motive:

Prin Decizia nr. X, emisă de MEF Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, a fost revocată autorizația de antrepozit fiscal nr. X emisă antrepozitarului autorizat SC X SRL, decizia producând efecte de la data comunicării.

În data de **09.10.2007**, prin Decizia nr. x, Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate a respins ca neîntemeiată contestația depusă de SC X SRL X.

Rezultă că, la data de 09.10.2007, când a fost respinsă contestația în procedură administrativă privind revocarea autorizației, încetează suspendarea efectelor juridice ale deciziei de revocare, deci, de la această dată, decizia de revocare produce efecte juridice.

În data de 25.01.2008 societatea solicită în instanță anularea Deciziei nr. X și suspendarea executării acesteia până la soluționarea irevocabilă a contestației.

Prin încheierea de ședință nr. X a Curții de Apel Suceava, se respinge acțiunea SC X SRL împotriva Deciziei nr. X, sentință rămasă definitivă și irevocabilă prin nerecurare.

Art. 185 alin. 7, 8 și 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data revocării autorizației, prevede:

„(7) Decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(...)

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale competente, în condițiile prevăzute de norme.”

La **pct. 12 alin. 8 și 9** din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează:

„(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost suspendată, revocată sau anulată pot să valorifice produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorității fiscale teritoriale responsabile cu administrarea din punct de vedere fiscal a antrepozitarului autorizat, prin emiterea unei decizii în acest sens.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal - până la data când aceasta își produce efecte -, valorificarea produselor înregistrate în stoc se efectuează sub supraveghere fiscală, astfel:

- a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;*
- b) fie către alți operatori economici, la prețuri cu accize.”*

Din textele de lege citate mai sus rezultă că societatea avea posibilitatea legală de a valorifica produsele accizabile existente în stoc la data revocării, sub supraveghere fiscală, până la data când Decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal își producea efecte, respectiv luna octombrie 2007. Efectele juridice ale deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal au fost suspendate numai în perioada soluționării contestației în procedură administrativă, iar după soluționarea contestației în procedură administrativă efectele juridice ale deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal se produc, întrucât suspendarea prevăzută de art. 185 alin. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a încetat.

Conform prevederilor **art. 185 alin. 8** din Codul fiscal *„(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”*

Se reține că începând cu luna octombrie 2007 a intervenit exigibilitatea accizei pentru produsele accizabile cuprinse în lista de inventar nr. X, societatea având obligația, conform prevederilor Codului fiscal, să calculeze, să declare și să vireze la bugetul de stat contravaloarea accizelor.

Se reține de asemenea că, societatea a solicitat acordul și supravegherea fiscală pentru valorificarea în regim vamal suspensiv de accize a produselor existente în stoc, la data de 24.01.2008, la aproximativ 3 luni de la data la care acciza a devenit exigibilă. Pentru a beneficia de prevederile art. 185 alin. 12 din Codul fiscal și ale pct. 12 alin. 8 și 9 din H.G. nr. 44/2004, privind valorificarea stocului de produse accizabile în regim suspensiv de accize, societatea avea obligația de a depune cererea de valorificare în perioada august 2007 – octombrie 2007, perioadă în care efectele juridice ale deciziei de revocare erau suspendate.

Referitor la susținerea petentei că nu ar fi datorat accizele dacă organele fiscale ar fi emis acordul de valorificare a produselor existente în stoc, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, după cum s-a arătat mai sus, petenta datorează acciza pentru alcoolul brut existent în stoc la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, indiferent dacă organele fiscale emiteau sau nu acordul de valorificare.

Având în vedere prevederile legale incidente speței, și faptul că, la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, societatea deținea în stoc produse accizabile, respectiv alcool brut, rezultă că în mod legal organele de inspecție au stabilit în sarcina SC X SRL accize aferente cantității de X l alcool brut, motiv pentru care urmează a se respinge, ca neîntemeiată, contestația privind accizele în sumă de X lei.

Conform actului administrativ atacat, pentru neplata în termen a accizelor stabilite suplimentar, în sumă de X lei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Deoarece în sarcina contestatoarei au fost reținute **accizele în sumă de X lei**, care au generat accesoriile, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, contribuabilul datorează și **accesoriile în sumă de X lei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, accesoriile în sumă de X lei, aferente accizelor în sumă de X lei, stabilite suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru accizele în sumă de X lei, care le-a generat, cererea a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru accesoriile în sumă de X lei.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în baza prevederilor art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE :

1. Respingerea contestației formulate de SC X SRL împotriva Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 10.04.2012, înregistrat sub nr. X, **ca neîntemeiată, privind suma de X lei, reprezentând:**

- **X lei accize;**
- **X lei majorări aferente accizelor.**

2. Anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de 25.04.2012, înregistrat sub nr. X, **privind suma de X lei, reprezentând:**

- **X lei majorări aferente accizelor;**
- **X lei dobânzi aferente accizelor;**
- **X lei penalități aferente accizelor,**

organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava neavând competența să emită decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în condițiile în care nu au fost stabilite diferențe de obligații fiscale suplimentare sau constatări privind accizele care au generat obligațiile fiscale accesorii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.